

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — *Krajský súd v Prešove* — Ερμηνεία του άρθρου 6 της Συνθήκης ΕΕ και του άρθρου 1 του πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που υπεγράφη στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1952 — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα τη δυνατότητα εγκαταστάσεως ηλεκτρικών γραμμών σε ιδιωτικές εκτάσεις χωρίς δικαίωμα αποζημιώσεως για τους κυρίους των οικείων ακινήτων

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το *Krajský súd v Prešove* με τις από 2 Μαΐου 2006 και 21 Ιουλίου 2006 αποφάσεις του.

(¹) ΕΕ C 249 της 14.10.2006.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-503/06)

(2007/C 82/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Recchia)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, δοθέντος ότι η Περιφέρεια της Λιγουρίας εξέδωσε και εφαρμόζει κανονιστική ρύθμιση σχετικά με την έγκριση των παρεκκλίσεων από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών, χωρίς να τηρούνται οι καθοριζόμενες στο άρθρο 9 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ (¹) προϋποθέσεις, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αποδέκτης καταγγελίας, η Επιτροπή έλαβε γνώση του γεγονότος ότι η Περιφέρεια της Λιγουρίας είχε εγκρίνει τον νόμο 34 της 5ης Οκτωβρίου 2001 με σκοπό τη ρύθμιση των λεπτομερειών θεσπίσεως των παρεκκλίσεων από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών κατά το άρθρο 9 της προαναφερθείσας οδηγίας. Η ανωτέρω περιφερειακή νομοθεσία τροποποιήθηκε με τον περιφερειακό νόμο 31 της 13ης Αυγούστου 2002.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, ο περιφερειακός νόμος 34/2001, όπως τροποποιήθηκε, εμπεριέχει έγκριση της κανονικής ασκήσεως κυνηγιού προστατευομένων από την οδηγία πτηνών, υπό την έννοια ότι:

- εξατομικεύει εν γένει και κατά τρόπο αφηρημένο και χωρίς χρονικούς περιορισμούς τα είδη που αποτελούν αντικείμενο της παρεκκλίσεως, τη στιγμή κατά την οποία η παρέκκλιση εμφανίζεται ως εξαιρετική πράξη επέχουσα θέση μέτρου λαμβανομένου κατόπιν επαληθεύσεως της συνδρομής συγκεκριμένων προαπαιτούμενων επιστημονικής φύσεως,
- δεν προβλέπει την υποχρέωση, όταν πρόκειται για ατομικές πράξεις παρεκκλίσεως, αναφοράς ενός εκ των αορίστων λόγων για τους οποίους επιτρέπεται η έγκριση της παρεκκλίσεως κατά το άρθρο 9 της οδηγίας, ούτε την υποχρέωση εξηγήσεως των συγκεκριμένων λόγων για τους οποίους μπορεί να ανανεωθεί ατομικό μέτρο διά της επικλήσεως αφηρημένου λόγου,
- δεν προβλέπει την τήρηση της επαληθεύσεως της αδυναμίας προσφυγής σε άλλες ικανοποιητικές λύσεις, ούτε υποδεικνύει την αρχή η οποία είναι αρμοδια να αναγνωρίζει ότι συντρέχουν οι κατά το άρθρο 9 της οδηγίας προϋποθέσεις.

Η ασυμβατότητα του τροποποιηθέντος περιφερειακού νόμου 34/2001 αντανακλάται σε συγκεκριμένα μέτρα εγκρίσεως της θήρας από τα οποία δεν αποδεικνύεται η έλλειψη άλλων ικανοποιητικών λύσεων και τα οποία δεν μνημονεύουν τον αόριστο λόγο ούτε τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους καθίσταται αναγκαία η παρέκκλιση.

Μετά την παρέλευση στις 31 Οκτωβρίου 2006 της προθεσμίας που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, η Περιφέρεια της Λιγουρίας κατήγγησε τον περιφερειακό νόμο 34/2001, όπως είχε τροποποιηθεί με τον περιφερειακό νόμο 35/2006 της 31ης Οκτωβρίου 2006, και εξέδωσε τον περιφερειακό νόμο 36/2006, με τον οποίο εγκρίνεται η κατά παρέκκλιση θήρα κατά τρόπο εμφανίζοντα τα ίδια στοιχεία ασυμβατότητας με το άρθρο 9 της προπαρατεθείσας οδηγίας τα οποία αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο επικρίσεων στα πλαίσια του προηγούμενου περιφερειακού νομικού πλαισίου.

(¹) Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήσεως των αγρίων πτηνών, ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Genova (Ιταλία) στις 18 Ιανουαρίου 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade κατά Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Υπόθεση C-12/07)

(2007/C 82/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Καθών: Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί μια οντότητα που έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρίας και τους στόχους, τις λειτουργίες, τις εξουσίες παρεμβάσεως στην αγορά τις οποίες απονέμει ο ιταλός νομοθέτης στην ANAS s.p.a. (όπως προκύπτει ιδίως από τις συστατικές πράξεις της νέας οντότητας, το καταστατικό, το οποίο εγκρίθηκε με την κοινή υπουργική απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2002, τη νέα ρύθμιση η οποία περιέχεται στις παραγράφους 82 έως 90 του άρθρου 2 του νομοθετικού διατάγματος της 3ης Οκτωβρίου 2006 το οποίο τροποποιήθηκε και μετατράπηκε σε νόμο με την «τροπολογία-σκούπα» της Κυβερνήσεως στον «δημοσιονομικό νόμο» 2007, άρθρο 1, εδάφιο 1034), να θεωρηθεί επιχείρηση, έστω και δημόσια, κατά την έννοια και για τους σκοπούς της κοινοτικής έννομης τάξεως και συνεπώς να υπαχθεί στις ρυθμίσεις περί ανταγωνισμού (άρθρο 86 της Συνθήκης);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποβάλλονται στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερμηνευτικά ερωτήματα.

2) Είναι συμβατή με το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο εγγυάται η κοινοτική έννομη τάξη, ρύθμιση η οποία έχει χαρακτηριστικά ανάλογα με εκείνα της εξεταζόμενης ρυθμίσεως, πως έχει μετατραπεί μετά τον νόμο 286/2006, και η οποία προβλέπει — έναντι μιας ουσιαστικής εξουσίας απαλλοτριώσεως η οποία έχει απονεμηθεί σε ανταγωνιστική δημόσια επιχείρηση όπως η ANAS s.p.a. — «ενδεχομένως δικαίωμα αποζημιώσεως»;

3) Απαγορεύει η κοινοτική έννομη τάξη, και ειδικότερα οι κανόνες περί ανταγωνισμού και εσωτερικής αγοράς (άρθρα 43 επ., 81 επ. της Συνθήκης ΕΚ), να ανατίθεται σε μια επιχείρηση, η οποία ανήκει αποκλειστικώς στο Δημόσιο και έχει χαρακτηριστικά ανάλογα με εκείνα της ANAS s.p.a., η διαχείριση — προσωρινώς, αλλά χωρίς να τίθεται καταληκτική ημερομηνία — δημοσίων υπηρεσιών ή υποδομών χωρίς τη διεξαγωγή διαγωνισμού, κατά τα προβλεπόμενα στην επίμαχη ρύθμιση, όπως τροποποιήθηκε με τη μετατροπή της σε νόμο και με τη λεγόμενη «τροπολογία-σκούπα» του δημοσιονομικού νόμου 2007;

4) Επιτρέπει η κοινοτική νομοθεσία περί των διαδικασιών αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων να επεκτείνει ένα κράτος μέλος το καθεστώς που προβλέπουν οι οδηγίες περί των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών και στις «κάθυρες» πράξεις στις οποίες προβαίνουν ιδιωτικές παραχωρησιούχοι ανάδοχοι επιχειρήσεις, εφόσον το κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα να διορίζει τα μέλη των επιτροπών οι οποίες διενεργούν τους διαγωνισμούς που προκηρύσσουν οι παραχωρησιούχοι;

5) Αποτελούν κρατική ενίσχυση απαγορευόμενη από τα άρθρα 87 επ. της Συνθήκης, στο μέτρο κατά το οποίο αποτελούν πλεονέκτημα που δεν παρέχεται στους ιδιώτες ανταγωνιστές και στο μέτρο κατά το οποίο δεν υπόκεινται σε υποχρέωση χωριστών λογιστικών εγγραφών, μέτρα χρηματοδοτήσεως παρόμοια με αυτά που εφαρμόζονται υπέρ της ANAS δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 12, του νομοθετικού διατάγματος 138/2002 και

του άρθρου 7, παράγραφος 1 — quater, του νομοθετικού διατάγματος 138/2002, καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 453 του δημοσιονομικού νόμου 2005 (νόμος 311 της 30ης Δεκεμβρίου 2004), τα οποία επιτρέπουν στην ANAS s.p.a. να λαμβάνει δάνεια με ευνοϊκούς όρους από το Cassa Depositi e Prestiti s.p.a. (Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων), ή μέτρα ανάλογα με τα μέτρα του άρθρου 1, παράγραφος 299, στοιχείο c), και παράγραφος 453 του νόμου 311/2004 (δημοσιονομικός νόμος 2005), ή/και του άρθρου 76, παράγραφος 2, του νόμου 289/2003, τα οποία χορηγούν στην ANAS s.p.a. σημαντική δημόσια χρηματοδότηση, θεωρητικώς για έργα υποδομής, αλλά χωρίς υποχρέωση χωριστών λογιστικών εγγραφών; Περαιτέρω, αποτελεί κρατική ενίσχυση μέτρο ανάλογο με την παράταση των παραχωρήσεων υπέρ της ANAS s.p.a., το οποίο επιτρέπει στην ANAS να αποφύγει τη διαδικασία διαγωνισμού, καθώς και ρύθμιση ανάλογη με τη ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφοι 87 και 88, του νόμου 286/2006 (με τον οποίο μετατράπηκε το νομοθετικό διάταγμα 262/2006), η οποία προβλέπει ότι οι ιδιώτες παραχωρησιούχοι που κηρύσσονται έκπτωτοι υποκαθίστανται αυτομάτως — προσωρινώς αλλά χωρίς να τίθεται καταληκτική ημερομηνία — από την ANAS s.p.a.;

Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2007 από την Marguerite Chetcuti κατά της αποφάσεως το Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-357/04, Chetcuti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Marguerite Chetcuti (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— την εξαφάνιση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-357/04, Chetcuti κατά Επιτροπής·

— την αποδοχή των ενώπιον του Πρωτοδικείου προβληθέντων αιτημάτων της αναιρεσείουσας, και επομένως:

— την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2004, περί απορρίψεως, βάσει του σημείου III της προκηρύξεως του διαγωνισμού COM/PA/04, της 6ης Απριλίου 2004, της υποψηφιότητας της αναιρεσείουσας·